

‘Emor – Leviticus 21:1 – 24:23

Aliyah 2 – Leviticus 21:16 – 22:16

In dit gedeelte worden de wetten behandeld ten aanzien van **Gods tafel**. Hierin zijn twee categorieën te onderscheiden. De eerste categorie betreft priesters die God mogen **bedienen** aan zijn tafel. De tweede categorie betreft priesters die zelf mogen **eten** van Gods tafel. Voor de eerste categorie gelden strengere eisen en wetten dan voor de tweede categorie.

In Leviticus 21:16-24 wordt de eerste categorie besproken. Het gaat hierbij dus over priesters die God mogen **bedienen** aan zijn tafel. Hier gelden hoge eisen voor. Er mag **geen enkel gebrek** gevonden worden in deze priesters. Zij mogen zelfs geen lichamelijke gebreken hebben. Zo mogen zij niet blind, verlamd of misvormd zijn. Alleen de meest volmaakte priesters mochten aan Gods tafel dienen. Dat wil zeggen, zij mochten de tafel van de Toonbroden verzorgen en zij mochten de offers op het Altaar brengen.

Dat hier zulke strenge eisen aan worden gesteld, heeft allereerst te maken met Gods eer. Koningen werden alleen door de beste en mooiste dienaren bediend aan tafel. Daarin werd **de eer van de koning** zichtbaar. Een mooi voorbeeld hiervan is het bezoek van de koningin van Sjeba aan koning Salomo. Daarover staat het volgende geschreven in 1 Koningen 10:4-8:

*Toen de **koningin van Sjeba** alle wijsheid van Salomo zag, en het huis dat hij had gebouwd, het voedsel op zijn tafel, **hoe zijn dienaren aanzaten, hoe zijn bedienden klaarstonden, hun kleding, zijn schenkers, zijn brandoffers, die hij bracht in het huis van de Heer, was zij buiten zichzelf. Zij zei tegen de koning: ‘... Gelukkig zijn uw mannen, gelukkig deze dienaren van u, die voortdurend in uw dienst staan en uw wijsheid horen!’***

De koningin van Sjeba was diep onder de indruk van de manier waarop Salomo door zijn dienaren bediend werd. Daarin lag de eer van de koning. Hij werd door de beste en mooiste bedienden bediend. Zo is **Gods eer** ook gelegen in de priesters, die aan zijn tafel dienen. Van de dienst aan God mag best de nodige aandacht, inzet en kwaliteit gevraagd worden, want het betreft de Koning der Koningen.

Verder laat de Tabernakeldienst het **ideaalplaatje** van de schepping zien. We hebben dit in de eerste *aliyah* van *parshat ‘Emor* al kunnen zien. De Tabernakeldienst is een **proclamatie** van hoe de schepping eruit zou moeten zien. Door alleen het reine en volmaakte in de Tabernakeldienst toe te laten, werd er reinheid, volkomenheid en zuiverheid over de schepping en de samenleving geproclameerd. De Tabernakeldienst bewerkte daardoor heling en zuivering. Deze dienst hield als het ware de goede **schepping overeind**. Daarom konden er ook geen dieren met een gebrek geofferd worden of priesters met een gebrek dienst doen. Dit is niet in tegenspraak met Gods bewogenheid met gebroken mensen, maar gebrokenheid zal bij God wel gaan wijken.

De tweede categorie wordt behandeld in Leviticus 22:1-16. Hierbij gaat het om priesters die zelf van de tafel van de Heer mogen **eten**. In principe kwam ieder lid van een priesterlijke familie hiervoor in aanmerking. Zowel mannen als vrouwen mochten eten van het offervlees en de gewijde gaven. Hierbij maakte het ook geen verschil of deze personen een lichamenlijk gebrek hadden. Niemand was per definitie afgezonderd van de tafel van de Heer. Gods voedsel was bestemd voor **de hele priesterfamilie**.

Er geldt wel **één voorwaarde** voor het eten aan Gods tafel en dat is de **reine staat** van de persoon in kwestie. Men mag niet in een onreine staat van het offervlees eten, want dan zou het offervlees verontreinigd worden. Nu is een reine staat of onreine staat iets wat **kan komen en gaan**. Zodra je iets aanraakte wat je onrein maakte, dan werd je onrein. Vervolgens moest je jezelf reinigen en werd je weer rein. Daarna kon je weer eten van Gods tafel.

Er bestonden wel gevallen waarin onreinheid voor een **langere periode** kon voortduren. Dit was het geval bij vloeiingen of melaatsheid bijvoorbeeld. Deze zaken werden ook niet perse als ziekte of defect beschouwd, maar als straf of **teken** van **geestelijke onreinheid**. Dit was in elk geval zo bij melaatsheid. Als je melaats werd, dan zat er geestelijk iets niet in orde en werd je eigenlijk opgeroepen om dat in orde te maken. Daarna kon God je reinigen van de melaatsheid. Bijbels bezien kon je dus iets aan je melaatsheid doen. Dit is anders dan een defect in het lichaam, waaraan de bewuste priesters zelf niets kon doen.

Kortom, alle leden van de priesterlijke families mochten in principe van Gods tafel eten. Niemand werd daarvan uitgesloten op basis van vaststaande afwijkingen. Alleen waren er wel bepaalde voorwaarden waar je aan moest en ook kon voldoen, om in een reine staat te verkeren. In een reine staat mocht je van Gods tafel eten.

Dit laat zien dat **God iedereen** in principe **wil voeden** aan zijn tafel. Daar zijn bij voorbaat geen uitzonderingen op. Alleen vraagt God wel dat we in **de juiste staat** aan zijn tafel verschijnen. Onder het nieuwe verbond zijn wij allemaal priesters geworden en daarmee bevoegd om van Gods geestelijke tafel te eten. Dit doen we door het avondmaal te vieren, maar ook door in gebed het hemelse heiligdom binnen te gaan, door Gods woorden te horen, te lezen en 'te eten'. Laten we dit doen, terwijl we ons vlees doden en onze **wereldgelijkvormigheid afleggen**. Want als wij ons rond blijven wentelen in de zondige praktijken van deze wereld en tegelijk van Gods tafel willen eten, dan verontreinigen we Gods tafel. We zullen de onreinheid van deze wereld wel de rug toe moeten keren. Dit gaat uiteraard met vallen en opstaan, maar laten we met een **oprecht en toegewijd hart** naar Gods tafel komen. Dan kunnen we het heilige van God smaken.

Het is goed om te beseffen dat God ons met heilige zaken voedt en daar een zeker **ontzag** voor te koesteren. Schatten wij Gods woorden op waarde? Schatten wij het avondmaal op waarde? Schatten wij het gebed op waarde? Dat zijn belangrijke vragen om te beantwoorden voor onszelf. Niet om bang te worden of om deze dingen te vermijden. Nee, juist niet. Het mag een uitnodiging zijn om met een diep verlangen naar Gods tafel te komen en te beseffen hoe groot en bijzonder dit voorrecht is.

Als **gelovigen in Yeshua** zijn wij allemaal geroepen om enerzijds aan Gods tafel te **dienen** en anderzijds te **eten** van Gods tafel. Voor het eerste worden strengere eisen gesteld, dan voor het tweede. Als wij God dienen aan zijn tafel, dan vraagt dat vaak een bepaalde roeping, bepaalde gaven en talenten, een volwassen karakter en bovenal een stuk nederigheid, die bij de taak past. Als wij eten aan Gods tafel, is de enige voorwaarde dat wij ons goddeloze en onreine leven achter ons laten.

Over het dienen aan Gods tafel heeft Yeshua zijn leerlingen onderwezen in Lukas 17:7ev:

*En wie van u die een slaaf heeft die ploegt of de kudde weidt, zal meteen, als hij van de akker komt, tegen hem zeggen: Kom maar en ga aanliggen? Zal hij echter niet tegen hem zeggen: tref voorbereidingen, zodat ik vanavond de maaltijd kan gebruiken, omgord u en bedien mij, totdat ik gegeten en gedronken heb, en eet en drinkt u daarna? **Hij bedankt die slaaf toch zeker niet**, omdat hij gedaan heeft wat hem opgedragen was? Ik meen van niet. Zo moet ook u, wanneer u gedaan hebt al wat u opgedragen is, zeggen: **Wij zijn onnutte slaven, want wij hebben slechts gedaan wat wij moesten doen.***

In eerste instantie kan dit heel bot en onvriendelijk overkomen. Neemt de hemelse Vader daadwerkelijk deze houding aan tegenover zijn kinderen? Wij zijn toch zonen en dochters van Hem en geen slaven? Maar als we beter kijken naar wat Yeshua zijn leerlingen hier probeert te leren, dan zien we dat het Yeshua om onze **nederige en dienstbare houding** gaat. Het gaat hier niet over het feit dat God ons wil voeden aan zijn tafel, maar om de manier waarop wij mogen en kunnen **dienen aan Gods tafel**. Daar is nederigheid voor nodig, want wij zijn mensen van vlees en bloed en wij dienen aan de tafel van de heilige Koning der Koningen.

Het kan zomaar zijn, dat als God ons in zijn dienst neemt, dat we op een gegeven moment het idee krijgen dat we daarom wel recht hebben op Gods zegeningen en voedsel. Maar van onszelf hebben we helemaal **geen rechten**. Daar wijst Yeshua ons op. In de dienst van God zijn wij geroepen om een nederige en dienende houding aan te nemen. Laten we daar geen rechten aan ontleen. En laten we ook niet gewoon maar ons eigen ding gaan doen voor de Heer, omdat het wel lekker voelt. Nee, wij zijn geroepen tot **gehoorzaamheid**. Alles wat de hemelse Vader ons opdraagt zullen wij doen, zonder klagen of tegenspreken. En na afloop zullen we ons er niet om verheffen, maar zeggen: 'we zijn slechts gehoorzaam geweest en het **succes** kwam ook **niet bij ons vandaan**, maar bij de Heer, want wij zijn van nature maar nutteloze slaven'.

Dit gaat dus over het dienen aan Gods tafel. De andere kant is echter ook waar. **God wil zijn kinderen** juist heel graag **aan tafel bedienen**. Wij mogen uit genade en naar hartenlust eten van zijn tafel. Dat is een kostbaar en wonderlijk geheim. Yeshua heeft ons laten zien dat Hij kwam om ons te dienen als een Slaaf. Hij legde zijn kleding af en waste de voeten van zijn leerlingen. En in het Koninkrijk van God zal dit straks ook waar worden. God zal komen om ons aan zijn tafel te bedienen. In Lukas 12:36-37 zegt Yeshua hier het volgende over:

*En u, wees gelijk aan mensen die op hun heer wachten, wanneer hij terugkomt van de bruiloft, om hem, als hij komt en klopt, meteen open te doen. Zalig zijn die **slaven** die de Heer bij zijn komst wakend zal vinden. Voorwaar, Ik zeg u, dat Hij zich zal omgorden en hen aan tafel zal nodigen en **bij hen zal komen om hen te dienen**.*

Hier zijn de **rollen omgedraaid** en is het God, die ons komt dienen. Dit stuk lijkt volkomen in tegenspraak met Lukas 17:7ev. Maar het gaat om twee verschillende dingen. Het eerste stuk gaat over hoe wij God kunnen dienen als slaven/dienaren van zijn tafel. Het tweede stuk gaat over hoe God ons wil dienen als grote Dienaar van ons allemaal.

Deze twee dingen hangen met elkaar samen, maar niet op de manier waarop wij mensen er van nature tegenaan kijken. We zijn geneigd om te zeggen: 'Wij hebben God goed gediend, dus mogen we nu aan Gods tafel eten.' We zijn geneigd om onze werken te wegen en daar een beloning tegenover te stellen, waarop wij dan wel recht zouden hebben. Bij God werkt het anders dan in deze wereld. Hij waardeert vooral de **nederigheid** en **gehoorzaamheid** aan zijn opdrachten. De **werken werkt Hij Zelf**, daar kunnen we **geen rechten** aan ontlennen. Maar Hij kijkt wel of wij nederig en gehoorzaam onze weg met Hem gaan. Als wij klaarstaan wanneer Hij terugkomt, dan zal Hij daar zo ontzettend blij mee zijn, dat Hij ons meteen zal komen bedienen. Simpelweg omdat wij zijn opdracht nederig hebben vervuld, door te waken en onze Heer te verwachten.

Nog één keer met iets andere woorden: bij **Yeshua** is **iedereen welkom aan zijn tafel**, of we nu goed in staat zijn God te dienen of niet, of we een gebrek hebben of niet. Het maakt niet uit hoe succesvol wij in mensenoog geweest zijn. Juist de **meest oneervolle leden** ontvangen vaak de meeste eer bij God.¹ We zijn welkom, zolang wij nederig en gehoorzaam onze weg met Hem hebben gewandeld. Dan mogen wij 'rein' gemaakt door Yeshua's eigen Bloed aan de tafel van God verschijnen. En dan beschouwt God ons als zijn geliefde kinderen. Wij mogen altijd **vrijmoedig als kinderen** bij God binnenwandelen en tegelijk **nederig en dienstbaar als een slaaf** zijn wil uitvoeren. Deze twee kanten zijn tegelijkertijd waar bij God.

Nog een laatste woord over het dienen aan Gods tafel. Wij kunnen God dienen door onze aanbidding, gebeden en toewijding. Maar minstens zozeer kunnen wij God dienen door **onze naaste te dienen**. God vraagt van ons om zijn handen en voeten in deze wereld te zijn. En als wij anderen uit gehoorzaamheid aan God dienen, dan dienen wij Hem. Daarom zegt Yeshua ook in Mattheüs 24:45-46: *Wie is dan de trouwe en verstandige slaaf, die zijn heer **over zijn personeel aangesteld heeft** om hun het **voedsel** op de **juiste tijd** te geven? Zalig die slaaf die door zijn heer bij zijn komst zo handelend aangetroffen zal worden.* En ook in Mattheüs 25:40: *... voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, **hebt u dat voor Mij gedaan**.*

God stelt ons aan om onze medemens het voedsel op de juiste tijd te geven. Dit betekent dat wij nederig uitdelen van wat God ons gegeven heeft, in gehoorzaamheid aan de roeping die God op ons leven heeft gelegd. Dan dienen wij op de juiste tijd aan Zijn tafel.

¹ 1 Korinthe 12:22-24 en Mattheüs 19:30.

Wat hebben we nu geleerd?

1. Voor het dienen aan Gods tafel gelden strikte voorwaarden
2. Eten van Gods tafel was toegestaan aan iedereen van de priesterfamilies
3. Dit moest wel in reine toestand gebeuren
4. Door Yeshua mogen wij van Gods geestelijke tafel eten
5. In Yeshua zijn wij ook geroepen om te dienen aan Gods tafel
6. Eten van Gods tafel vraagt alleen het afleggen van wereldgelijkvormigheid
7. Eten van Gods tafel mag met de houding van kinderlijke vrijmoedigheid
8. Dienen aan Gods tafel vraagt de nederige en gehoorzame houding van een slaaf
9. Wij kunnen nooit rechten ontlennen aan onze dienst, omdat God alles werkt
10. Als wij in gehoorzaamheid onze medemensen dienen, dan dienen wij God